

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Περί πανεπιστημιακού
Ασύλου

Επικούρειες επιδράσεις
στη σύγχρονη επιστήμη

Οδυσέας Ελύτης
100 χρόνια από τη γέννησή του

ΤΕΥΧΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ
2011

24

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη, efiranpan@yahoo.gr

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ζαμπία Βαρδάκη
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δήμος Τριάντης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Ζωή Γεωργιάδου
Διευθυντής ΣΔΟ	Γιώργος Γιαννακόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Γιώργος Αγγελούσης
Γενική Γραμματέας	Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκης
Μέλη ΕΕ&Ε	Αθανάσιος Νασσιόπουλος Γεώργιος Παναγιάρης Διονύσιος Κάβουρας Ευαγγελία Πρωτόππαπα Περικλής Λύτρας
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

1. ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΣΕΛ. 4

2. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

▪ Προεδρικά Διατάγματα για τα Επαγγελματικά Δικαιώματα των Τμημάτων των ΤΕΙ

ΣΕΛ. 7

▪ Απόφαση της ΟΣΕΠ - ΤΕΙ για τη μεταρρύθμιση στα ΑΕΙ

ΣΕΛ. 8

▪ Πρόταση του Συλλόγου ΕΠ του ΤΕΙ-Α για την αναμόρφωση των ΑΕΙ

ΣΕΛ. 12

▪ **Γ. Γιαννακόπουλος, Γ. Παναγιάρης**
Για μια σύγχρονη Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση

ΣΕΛ. 16

▪ **Ν. Χιωτίνης**

Περί πανεπιστημιακού Ασύλου

ΣΕΛ. 20

3. ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

▪ **Α. Καμμάς**

Θωμάς Μπέκετ και Ερρίκος ο Β΄
Η σύγκρουση εκκλησίας και κράτους στη Μεσαιωνική Αγγλία

ΣΕΛ. 23

▪ **Ι. Μπουρής**

Η ψυχοδυναμική των εργασιακών σχέσεων: από την επιθετική ατομικότητα στη συλλογική έκφραση και τη συνύπαρξη

ΣΕΛ. 26

▪ **Σ. Γ. Φραγκόπουλος**

Επικούρειες επιδράσεις στη σύγχρονη επιστήμη

ΣΕΛ. 32

▪ **Κ. Φράγκος και Δ. Κιβώτου**

Αίτια και συνέπειες της ανισοκατανομής του εισοδήματος στην Ελλάδα: διαφθορά και ανείπωτος

βαθμός φτώχειας

των πολλών «ελλήνων αγιάννηδων»

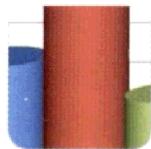
ΣΕΛ. 36

▪ **Μ. Μελετζής**

Σύγχρονη τέχνη και φεμινισμός
Sanja Ivekovic

ΣΕΛ. 40

▪ **Η. Μπίλλας, Μ. Μέλλου και Γ. Λούντος**

Προοπτικές επιχειρηματικής δράσης μεταναστών δεύτερης γενιάς, που φοιτούν σε ελληνικά Πανεπιστήμια

ΣΕΛ. 43

▪ **Μ. Μπρατάκος**

2011: Διεθνές Έτος Χημείας (συνέχεια)
Χημεία - η ζωή μας, το μέλλον μας

ΣΕΛ. 45

4. ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Οδυσέας Ελύτης

ΣΕΛ. 48

5. ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ε. Παπαγεωργίου

Σύνδρομο mobbing - Ψυχολογική παρενόχληση στο χώρο εργασίας

ΣΕΛ. 51

6. ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ

Νέα από τα Τμήματα

ΣΕΛ. 56

Νέα της Επιτροπής

Εκπαίδευσης και Ερευνών

ΣΕΛ. 72

7. ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

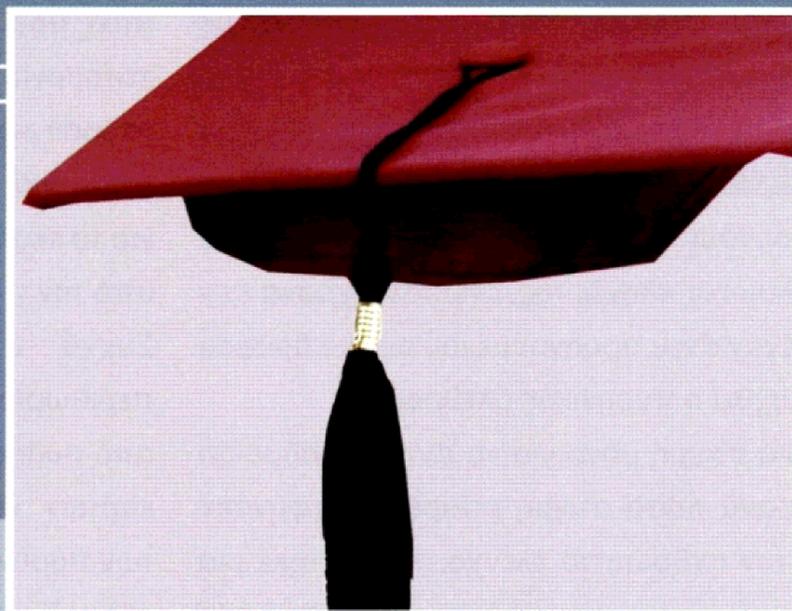
ΣΕΛ. 83

8. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

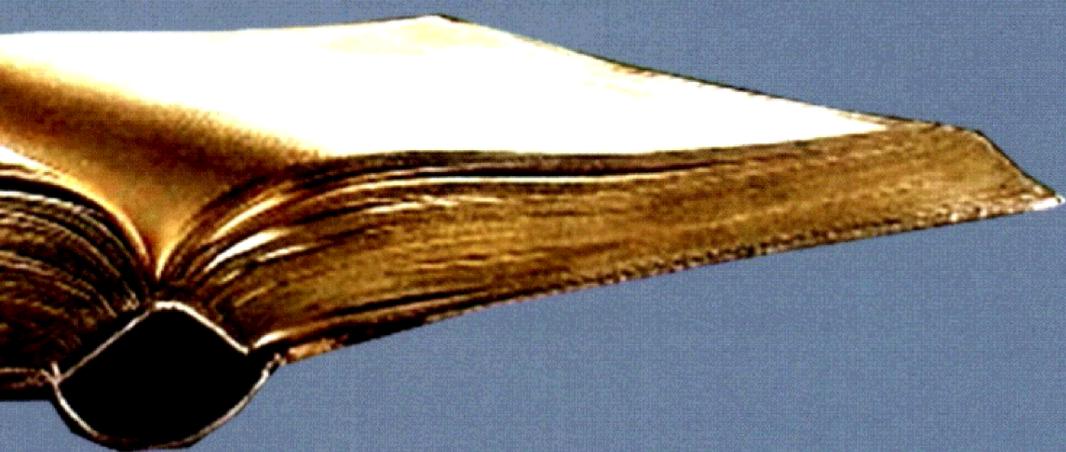
ΣΕΛ. 88

2

ε κ π α ί δ ε υ σ η

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Περί πανεπιστημιακού **Ασύλου**

του Ν. Χιωτίνη*

ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ που επαναφέρουν, ολοένα και εντονότερα, το ζήτημα του πανεπιστημιακού Ασύλου, δεν έχουν τέλος. Καταστρέφονται πανεπιστημιακές περιουσίες - δηλαδή περιουσία του λαού - και δαπανώνται συνεχώς τεράστια ποσά για την αποκατάσταση καθημερινών μικρών ή μεγαλύτερων καταστροφών, προφανώς χωρίς να βοηθιέται έτσι η «ελεύθερη διακίνηση των ιδεών». Απλώς πρόκειται περί ζημιών που τις πληρώνουμε όλοι μας και όχι η «εξουσία» ή η οικονομική ολιγαρχία - αυτή η τελευταία γράφει τα δημόσια πανεπιστήμια στα παλαιότερα των υποδημάτων της. Οι πανεπιστημιακοί χώροι προστατεύουν κάθε είδους παρανομία, εμποδίζεται αδικαιολόγητα και η εκπαιδευτική διαδικασία. Αποδιοργανώνεται δηλαδή και η διδασκαλία. Πολύ δύσκολα πειθόμαστε πως αυτά τα συμβάντα - προκλήσεις, δε συντελούνται σκοπίμως και εντεταλμένως. Ακόμα και αν δε συντελούνται σκοπίμως, με στόχο να αγανακτήσει ο κοινός νους, πρόκειται σαφώς περί προκλήσεων ως ανοήτων ενεργειών ανεγκέφαλων δήθεν προοδευτικών ομάδων φοιτητών - φοιτητών στην καλύτερη περίπτωση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμα και πολλοί εκ των πλέον μαχητικών υπερασπιστών της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας, με αγώνες, φυλακές και εξορίες στην πλάτη τους, υποστηρίζουν ευθέως και δημοσίως την κατάργησή του, είναι δε απολύτως βέβαιο ότι με τις συνεχείς προκλήσεις που συντελούνται - προκλήσεις σκόπιμες ή βλακώδεις, ή και τα δύο μαζί - δε θα αργήσει ο καιρός που η κατάργηση του Ασύλου θα αναχθεί σε λαϊκό αίτημα. Άλλωστε αυτό δείχνουν τελευταίες σχετικές δημοσκοπήσεις. Άλλοι πάλι ισχυρίζονται - και δικαίως - ότι δε χρειάζεται να καταργηθεί το Άσυλο εξ' αιτίας των παρανομιών και των

καταστροφών που συντελούνται καλυπτόμενες πίσω από αυτό: τα όργανα της δημόσιας τάξης μπορούν να επέμβουν, όταν διαπιστώνονται παράνομες ενέργειες, παράνομες δε ενέργειες είναι η καταστροφή δημόσιας περιουσίας και η άσκηση σωματικής βίας. Ο αντίλογος πάλι σε αυτό είναι ότι κανένας Πρύτανης Πανεπιστημίου ή Πρόεδρος ΤΕΙ, δεν τολμά να καλέσει την αστυνομία - ενίοτε μήτε καν την Πυροσβεστική (δες Πολυτεχνείο) - γιατί φοβάται τα χειρότερα, τόσο για το Πανεπιστήμιό του όσο και για τον ίδιο, αλλά και για το θεσμό του Ασύλου, που για διαφόρους για τον καθένα λόγους, όλοι δείχνουν να στηρίζουν.

Είναι έτσι επιτακτική η ανάγκη άμεσης εξεύρεσης λύσεως, εμβαθύνοντας στο νόημά του σε συνάρτηση με τη σημερινή, αλλά και κυρίως με τη διαφαινόμενη μελλοντική πραγματικότητα. Ας δούμε λοιπόν τα πράγματα:

1. Το Άσυλο, παρέστη ανάγκη, να θεσμοθετηθεί κάτω από ιδιαίτερες συνθήκες, για την προστασία της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών εντός των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Λέμε «παρέστη ανάγκη», γιατί και μόνη η εφαρμογή του πνεύματος αλλά και του γράμματος του Συντάγματος της χώρας θα αρκούσε, αν εφαρμοζόταν: σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 5 του Συντάγματος, τα Ιδρύματα Ανώτατης Εκπαίδευσης απολαμβάνουν «πλήρους αυτοδιοίκησης» (πρόκειται περί απλής και κατανοητής διατύπωσης, παρότι δυστυχώς καλούμαστε σήμερα να την ερμηνεύσουμε ξανά, γιατί η Πολιτεία κάπως αλλιώς δείχνει να ερμηνεύει τα αυτονόητα). Εν πάση περιπτώσει «θεσμοθετήθηκε» και καταδήλως λειτούργησε θετικά. Έχει αποκτήσει έτσι και ιστορική αλλά και κυρίως συμβολική αξία,

*Ο κ. Ν. Χιωτίνης είναι καθηγητής του τμήματος ΕΑΔΣΑ του ΤΕΙ-Α

με ιδιαίτερη ως εκ τούτου θέση στη συμβολική διάσταση των Πανεπιστημίων.

2. Τα Πανεπιστήμια δεν ήταν, δεν είναι και πιστεύουμε πως δε θα πρέπει και στο μέλλον να είναι, μόνο εκπαιδευτικά κέντρα. Μέσα σε αυτά πάλλεται το παρόν προετοιμάζοντας το μέλλον, η διάστασή τους είναι ευρύτερη της εκπαιδευτικής τους λειτουργίας, είναι βαθιά πνευματική και πολιτική - με την πολιτική στην πραγματική έννοια του όρου, που δεν πρέπει να την ταυτίζουμε με τη θεωρία και την πρακτική των πολιτικών κομμάτων.
3. Το Άσυλο, όπως προείπαμε, παρέστη ανάγκη να θεσμοθετηθεί κάτω από ιδιαίτερες πολιτικο-κοινωνικές συνθήκες. Επιτρέψτε μου εδώ να αμφιβάλλω εντόνως - και κατά την άποψή μου βασίμως - αν κρίνω από τα τεκταινόμενα, πρωτόγνωρα και μη, τόσο σε διεθνές επίπεδο

όσο και στη χώρα μας - αν και στο μέλλον δεν ξαναβρεθούμε σε ιδιαίτερες πολιτικοκοινωνικές συνθήκες.

Είναι έτσι σαφές πως το Άσυλο εντάσσεται στην απαίτηση ή στην ανάγκη αυτόνομης και ανεξάρτητης λειτουργίας των Πανεπιστημίων. Τέτοιου είδους όμως λειτουργία τους, προϋποθέτει την αυτοοργάνωσή τους και την αυτοπροστασία τους από κάθε είδους προσβολές του πνευματικού, κοινωνικού και πολιτικού τους ρόλου. Ακόμα προϋποθέτει και το σεβασμό του άρθρου 16 παρ. 1 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο «η ακαδημαϊκή ελευθερία δεν απαλλάσσει του καθήκοντος υπακοής στο Σύνταγμα», γιατί και αυτό συχνά καταστρατηγείται με πρόσχημα το Άσυλο, καταδεικνύοντας την αδυναμία των πανεπιστημιακών κοινοτήτων να το προστατεύσουν.

Με άλλα λόγια: Τα Πανεπιστήμια, αν θέλουμε να αναχθούν σε ρόλο ανεξάρτητης πρωτοπορίας, θα πρέπει και να μπορούν να αυτοδιοικηθούν, να αυτοοργανωθούν, να αποδείξουν ότι μπορούν να σταθούν σε ύψος πρωταγωνιστικού ρόλου και βεβαίως να αυτοπροστατευθούν. Στην περίπτωση αυτή οφείλουν να είναι σε θέση να αυτοδιαχειριστούν και το Άσυλο, που θα πρέπει να διατηρηθεί και να προστατευθεί, σύμφωνα πάντα με τις επιταγές του Συντάγματος. Στην εναντία περίπτωση θα μετατραπούν σε χώρους παροχής υπηρεσιών - όπως τα νοσοκομεία, οι δημόσιες υπηρεσίες, κ.λπ. - και θα ενταχθούν βεβαίως στους νόμους τους και στους τρόπους προστασίας τους, με άλλα λόγια το όποιο διακριτό από τις άλλες δημόσιες υπηρεσίες προστατευτικό «άσυλο», προφανώς δε θα έχει νόημα.

Ήρθε η ώρα να αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας, με πρώτους απ' όλους τα μέλη - όλα τα μέλη - των πανεπιστημιακών κοινοτήτων. Αυτό πρακτικά σημαίνει, πως αν επιλέξουμε την αναγωγή της Παιδείας, της Δημόσιας Ανώτατης Παιδείας, σε ρόλο πρωτοπορίας, θα πρέπει το ταχύτερο δυνατόν όλοι οι λειτουργοί των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, δηλ. οι εκπαιδευτικοί, οι φοιτητές και η εν γένει ακαδημαϊκή κοινότητα, να οργανώσουν την κατά το Σύνταγμα προβλεπόμενη αυτοδιοίκησή τους, αναγωγή τους στο ρόλο που ανέκαθεν τα πανεπιστήμια είχαν στην πρωτοπορία των ιστορικών εξελίξεων, βεβαίως και την αυτοπροστασία τους ως διαδραματίζοντες το ρόλο αυτόν. Να αυτοδιαχειριστούν το Άσυλο και την προστασία του, σεβόμενοι τις επιταγές του Συντάγματος και τους νόμους του κράτους, το δημόσιο συμφέρον και τις δημοκρατικές επιταγές περί «ισονομίας, ισηγορίας και ισοπολιτείας». Είναι εύκολο να βρεθούν οι τρόποι, αρκεί να εκλείψουν η προϊούσα σήμερα χαλάρωση και αποφυγή να αναλάβει ο καθείς τις ευθύνες του, οι κομματικές υστεροβουλίες και οι στρεβλώσεις των καθιερωμένων εννοιών και πρακτικών από πλευράς επίσημης Πολιτείας - αν και πιστεύω πως ο τελικός λόγος, η ίδια η Ιστορία τελικώς, διαμορφώνεται από το συλλογικό ασυνείδητο των λαών, πέραν των κερδοσκόπων των πρόσκαιρων εξουσιών.

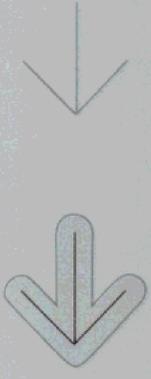
Χριστός Ανέστη

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή (.tiff ή .jpg) σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174,
Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

ΕΠΙ
ΕΠΙ
ΠΡΟΣΩΠ

ΠΡΟΣΩΠ

Αγ. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISSN 1791-7247

www.teiath.gr